

rettet, eller ogsaa klikker hans Hukommelse for ham. Der blev nemlig ikke afsluttet nogen ny Kontrakt; der blev gjort et Forsøg paa, om det, naar Landstinget havde forkastet Finansloven, hvad jo alle vidste, at Landstinget vilde gøre, vilde være muligt da at tilvejebringe en ny Situation gennem Forelæggelsen af en ny Finanslov. Naar dette Forsøg mislykkedes, kan man ubetinget ikke lægge Skylden derfor paa dette Ting; thi Skylden laa slet og ret deri, at det viste sig ikke at være muligt fra Lederne i Landstinget, som indtil da havde været i Strid med Ministeriet, og gennem deres Indstilling til Landstinget og deres Anbefaling af denne Indstilling havde vist, at de vilde gaa indstillet Ministeriet, at faa et bestemt Ja eller Nej paa, om de vilde tage en ny Finanslov som den, der paatænkte. Der blev, saaledes som vistnok ogsaa den ærede Kultusminister forleden fremhævede, svaret fra Landstingets Flertal, at man vilde tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse, men efter den Art af Velvilje, som i Forvejen var vist lige over for Ministeriet, var det ganske naturligt, at man ikke havde nogen som helst Tiltro til, at det vilde have ført til noget Resultat, om man havde givet Forslaget om en saadan ny Finanslov sin Tilslutning. Men lad det nu være, som det være vil, saa er det dog sikkert, at den Afstemning, som gjorde, at Ministeriet Reedtz-Thott trak sig tilbage, forefaldt i Landstinget og ikke her i Folketinget. Jeg skal i denne Forbindelse minde om, at selv om der ikke var blevet gjort noget Forsøg paa eventuelt at faa en ny Ordning, vilde denne Afstemning være faldet ganske saaledes, som den faldt, thi at dette var en afgjort Sag, oplyste netop den ærede Kultusminister i en af sine Taler — han har jo holdt flere Taler, men dette skete i en Tale, som han holdt meget kort derefter. Nej, at det var Flertallet i Landstinget, som den Gang styrtede Ministeriet Reedtz-Thott, er noget, som intet Menneske kan være i Tvivl om, og det fremgaar da ogsaa af Udtalelser fra den Side, som maatte være nærmest til at have Mening derom, nemlig fra det daværende Ministerium selv. Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke komme dybere ind herpaa, da det jo nu ligger saa langt tilbage og kun staar i fjernere Forbindelse med den Sag, som nu ligger for.

Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), naar alt kom til alt, vilde stemme for det foreliggende Lovforslag,

hvis det havde nogen Udsigt til at føres igennem, og at han altsaa vilde stemme imod andre Lovforslag, for saa vidt disse ingen Udsigt havde til at føres igennem. Det er jo saa meget mere paaskønnelsesværdigt, at det ærede Medlem stiller sig saaledes, som det jo viste sig, at han havde en ret bitter Kritik at udøve lige over for det Lovforslag, der i Dag ligger til Forhandling, og for den Sags Skyld ogsaa over for det Lovforslag, der er Nr. 2 paa Dagsordenen. Jeg tror nu, at denne Kritik er ganske ubegrundet. Det ærede Medlem sagde, at det var et stort Apparat og et tarveligt Resultat. Jeg tror, det ærede Medlem har Uret i begge Dele. Jeg tror slet ikke, at der, for at denne Lov kan komme til at virke, sættes et saa uhyre Apparat i Bevægelse, og langt mindre tror jeg, det kan siges, at Resultatet er tarveligt. Det er ganske vist, at de kommunale Myndigheder ville faa noget mere Ulejlighed, end de have nu, men paa den anden Side vil dog den Virksomhed, som de komme til at udøve i Anledning af Statsindkomsts-katten, noget formindske den Virksomhed, som de nu have at udøve angaaende den kommunale Skat. Noget mere Ulejlighed indrømmer jeg, at der vil blive, men ingenlunde i den Grad, det ærede Medlem vil gøre gældende, og jeg kunde have ønsket, at det ærede Medlem nærmere vilde have paavist, hvori al den frygtelige Ulejlighed skulde bestaa. Og naar denne Ulejlighed er saa frygtelig, undrer det mig meget, at det ærede Medlem, der jo er en flittig Mand, ikke i alle de fire Aar eller mere, hvori vi have forhandlet om et tilsvarende Lovforslag, er fremkommet med et bestemt, positivt Forslag om, hvorledes han da vil have Sagen ordnet for at undgaa al denne Ulejlighed. Hvis det ærede Medlem var fremkommet med et Forslag, som viste sig at befri de kommunale Myndigheder for denne Ulejlighed, og mod hvilket der ikke af andre Grunde kunde rejses vægtige Indsigelser, og vi saa alligevel havde forkastet det, først da forekommer det mig, at det ærede Medlem vilde have nogen Ret til at klage. Det ærede Medlem havde, afset fra den Ulejlighed, som paaførtes de kommunale Myndigheder, egentlig kun nogle enkelte Punkter i Forslaget at klage over. Han mente, at det var en frygtelig Maade, hvorpaa Aktieselskaber vare blevne behandlede, og han kunde ikke forstaa, hvorfor vi vilde være saa slemme mod Aktieselskaber. Der var nu i og for sig det mærkelige, at det ærede Medlem ikke havde